

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112204540
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112204540.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpeným TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporkyni K. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. Z., K. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, v konaní právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 418,43 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/285/2012-64 zo dňa 02. 11. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 25,01 Eur na presne špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 30 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 02. 11. 2012 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 418,43 Eur s príslušenstvom podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil. Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zbral návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyni nepriznal náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania vo výške 25,01 Eur, t. j. krátenú na 1/3 v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p. a bez DPH, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka síce predložil Osvedčenie o pridelení daňového identifikačného čísla, ale nepredložil listinný dôkaz o tom, že je platiteľom DPH pre rok 2012. Súčasne rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Proti tomuto uzneseniu do výroku o priznaní krátených trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Poukázal na to, že navrhovateľ späťvzatím návrhu bez akéhokoľvek zdôvodnenia zapríčinil zastavenie konania, preto je namieste použitie ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. o náhrade trov konania. Poukázal na to, že odporkyňa bola v konaní úspešná vďaka jeho aktivite, keď aj v mnohých ďalších súdnych konaniach navrhovateľ už len po vstupe vedľajšieho účastníka do týchto konaní aj bez vyjadrenia vo veci samej, uvedomujúc si neopodstatnenosť svojho nároku, berie svoje návrhy na začatie konania späť a bez zdôvodnenia žiada konania zastaviť. Navrhovateľ v množstve súdnych konaní vedome uplatňuje premlčané nároky a

uplatňuje si v nich trovy právneho zastúpenia v nezákonnej výške (za úkon právnej služby považuje aj písomné podanie protistrane - pokus o zmier, čo je v rozpore s advokátskou tarífou). Okrem toho poukázal na nehospodárnosť a neúčelnosť trov právneho zastúpenia práve na strane navrhovateľa, ktorý používa nekalú praktiku zámerného plošného uplatňovania premičaných pohľadávok. Na tieto opakovane podávané nedôvodné a právne nenáročné žaloby, ktorými navrhovateľ doslova zahľucuje všetky sudy v Slovenskej republike, reaguje vedľajší účastník svojimi (podľa navrhovateľa) „opakovanými a právne nenáročnými vyjadreniami“. Cieľom zdruzenia je dosiahnuť zminimalizovanie uplatňovania premičaných nárokov, nárokov z neprijateľných podmienok a nárokov po použití nekalých obchodných praktík.

Zdôraznil ustanovenie § 137 O. s. p., podľa ktorého medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Na podporu svojich tvrdení citoval najnovšie súdne rozhodnutia slovenských odvolacích súdov (napr. Krajský súd Banská Bystrica 13Co/193/2012-138 z 30. 07. 2012, 14Co/240/2012 z 20. 06. 2012, 15Co/92/2012 z 10. 05. 2012, 16Co/187/2012 z 28. 06. 2012, 17Co/87/2012 z 25. 04. 2012, 41Cob/99/2012).

Žiadal priznať náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania celkom vo výške 117,08 Eur.

Odvolanie podal včas aj navrhovateľ, ktorý žiadal zmeniť výrok napadnutého uznesenia ohľadom trov konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd náhradu trov konania neprizná a uplatnil si aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Uviedol, že cieľom Zdruzenia na ochranu spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník už sám z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa na nepriznanie trov v zmysle § 150 O. s. p.. Zdruzenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporkyne a vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu hlavného účastníka; pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania zdruzenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. V konaní vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup zdruzenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania neprináleží vedľajšiemu účastníkovi ani podľa § 137 O. s. p. z dôvodu, že odporkyňa vedľajší účastník v konaní nezastupuje.

Okrem odvolania zaslal navrhovateľ aj vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka (dňa 24. 01. 2013), kde zopakoval tvrdenia uvádzané vo svojom odvolaní, v totožnom znení uviedol aj právnu argumentáciu a uplatnil si trovy právneho zastúpenia z odvolacieho konania. Na rozdiel od svojho odvolania, v tomto vyjadrení k odvolaniu žiadal (čl. 95spisu), aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove je oprávneným subjektom na vystupovanie v konaní ako vedľajší účastník a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 (zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O. s. p.) a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba; ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich po uvážení všetkých okolností súd (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, združenie na ochranu spotrebiteľa má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Keďže podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, má vedľajší účastník rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zbral návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne.

Z citovaných ustanovení (§ 146 ods. 1, 2 O. s. p.) vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky, uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok, uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného

hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporkyni v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporkyni a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Podstatou odvolacích námietok vedľajšieho účastníka bolo, že vynaložené trovy na trovy právneho zastupovania sú účelne vynaložené trovy konania. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentom vedľajšieho účastníka, že práve jeho podanie v zastúpení advokátom (čl.45), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Z následnosti úkonov navrhovateľa a obsahu podania, ktorým vzal späť návrh na začatie konania, je možné dôjsť k jednoznačnému záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne a vzniesol námietku premlčania.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nepredložil listinný dôkaz o tom, že je platiteľom DPH pre rok 2012, keď do súdneho spisu predložil len Osvedčenie o pridelení daňového identifikačného čísla. Daňové identifikačné číslo prideluje daňovému subjektu správca dane. Identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty je zhodné s daňovým identifikačným číslom, len navyše obsahuje prefix „SK“. Zoznam daňových subjektov registrovaných pre DPH je uvedený na Portáli sekcie daňovej Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (www.drsr.sk <<http://www.drsr.sk>>). JUDr. Igor Šafranko je na uvedenom Portáli registrovaný ako platca DPH pod identifikačným číslom DPH: SK XXXXXXXXXX.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia krátená v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p. na 1/3; za dôvody hodné osobitného zreteľa správne okresný súd považoval, že odpor vedľajšieho účastníka je všeobecný, nekonkrétny (okrem výtky na neuvedenie vzťahu medzi úrokom z omeškania 85,79 Eur a úrokom z omeškania uplatňovaným od 29. 06. 2011).

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil (§ 220 O. s. p.) a priznal mu v prvostupňovom konaní trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 418,43 Eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 1 úkon právnej služby odmenu 29,87 Eur a režijný paušál 7,63 Eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. odpor) a to v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.. Vedľajší účastník má právo i na DPH vo výške 20 %. Trovy prvostupňového konania boli priznané vo výške 30 Eur (2 x 29,87 Eur odmena + 2 x režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH = 90 Eur x 1/3 = 30 Eur). Odmenu advokáta je navrhovateľ podľa § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vedeného vo O. B. na č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Trovy odvolacieho konania neboli priznané žiadnemu z účastníkov z dôvodu, že navrhovateľ a vedľajší účastník nemali v odvolacom konaní plný úspech a odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania nežiadala.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.